

## Ha a pártiszervezetek, gazdaságvezetők segítik a fiatalokat, eredményes a DISZ munkája

Ankétot tartottak a szegedi párttitkárok üzemigazgatók, DISZ és szakiszervezeti vezetők

**PENTEKEN DELUTÁN** a DISZ székház nagytermében tanácskozási jelleget öltető szegedi üzemek, termelőszövetkezetek párttitkárai, igazgatói, elnökei, alapszervi DISZ-titkárok, szakiszervezeti vezetők: A városi DISZ-re vonatkozó határozatait a központi vezetőség 1955 májusi DISZ-re vonatkozó határozata óta eltelt időben és megvizsgálják a vezetőségben, a segítségben mutatkozó eredményeket, hibákat.

Vereska András elvtárs, a városi pártbizottság második titkára nyitotta meg az ankétot, majd Kuszin Miklós elvtárs, a városi DISZ-bizottság titkára tartott bevezető előadást, amelyben többek között elmondta: a városi DISZ-szervezetek tevékenysége az elmúlt egy év alatt általában eredményes volt, mind a területén, mind a mozgalmi munkában. A megelőző évek hibájaként megemlítték Kuszin elvtárs, hogy a fiatalok elő egyes vezetőket állítottak példaképül és ez a körülmény nagyrészt hátráltatta, hogy a diszesek megismerjék a párt kollektív tevékenységét, amely a több évtizedes munkaszervezetekben nagy sikereket ért el. A személyi kultusz eluralkodása nyomán az ifjúság egyéni gondolkodásának a világa is megváltozott. A DISZ-szervezetek vezetőiről szólva hangsúlyozta Kuszin elvtárs, hogy nem mindig a legmegfelelőbb fiatalokat állították az élre, s ezen gyökeresen változtatni akarnak. „Könnyen kijelentették — mondotta —, hogy a DISZ nem panasziroda és nem hallgatunk meg a fiatalok ügyes-bajos dolgait, nem segítünk rajtuk. Most az üzemekben érdekvédelmi csoportokat szervezünk, amelyeknek vezetőket kérünk fel. Ezeknek a csoportoknak az lesz a feladata, hogy a szegedi fiatalok panaszait, problémáit foglalkozzon, segítsen azok megoldásában”.

A DISZ VÁROSI BIZOTTSÁGA 14-18 éves fiatalok számára továbbképzési lehetőséget teremt a Gépipari Technikumban. A fiatalok lakásproblémáinak enyhítésére már ez év őszén meg akarnak kezdeni egy 20 lakásos bérház felépítését, zömben társadalmi munkával. Beszélte Kuszin elvtárs a kulturális, a sportmunka állandóvá tételének jelentőségéről a DISZ-szervezetekben, s hogy égetően szükséges az alapszervezetek segítése az üzemek, termelőszövetkezetek részéről mind anyagilag, mind erkölcsileg. Rendkívül nagy az érdeklődés a szegedi fiatalok között a belföldi és a külföldi utazás iránt. A jövőben a fiatalok érdeklődési körének megfelelő előadásokat tartanak és többféle népszerű oktatási formát vezetnek be. Megemlítték Kuszin elvtárs: „A nem vezető és szövetséges osztályokhoz tartozók gyermekeivel is foglalkozni kell a DISZ-nek és közülük a becsületes, igyekvő fiatalokat fel is lehet venni a Dolgozó Ifjúság Szövetségébe”. Hangsúlyozta a DISZ-szervezetek párt-vezetése biztosításának nagy jelentőségét, a legjobb nevelői módszerek kialakítását és a munkaversenyben való aktív részvétel mellett a mozgalmi munka fontosságát.

Arató István elvtárs, a Lemezgár igazgatója felszólalásában kijelentette, hogy erősödött az üzemben a DISZ-szervezet, a taglétszám 40-ről 100-ra emelkedett. „Biztosítottunk DISZ helyiséget a fiataloknak, — mondotta — több ezer forint értékű dolgokat segítünk a diszeseknek, rádiót, ping-pongasztalt, terítőket, vetünk nekik.

Molnár István elvtárs mihályteleki párttitkár bejelentette, hogy ő sorra járta a faluban a DISZ-vezetőket, de nem akartak előjönni erre az ankétára. Szélpál László, a Haladás Tsz DISZ-titkára helyiség hiányára panaszkodott. Dora József, a Lemezgár párttitkára a DISZ-szervezet eredményes tevékenységét emelte ki. Trebák János elvtárs, az MTH Traktoros- és Gépszakiskola párttitkára a tanulók versenyképességéről, lelkesedéséről, eredményeiről beszélt és méltatta, hogy náluk milyen jó a párt-

és idő, hogy az igazgató elvtárs eljárjon közeink. Nem kell nekünk sok segítség csak bátorítás és legfőképpen az, hogy ismerjék is el a nagyobb-nagyobb eredményeinket.” A kultúr munkával kapcsolatban elmondta Külüsné elvtársnő, hogy a SZOT határozata óta ők közösen működnek a szakiszervezettel. A fiatalok szeretnek táncolni, dalolni, a szakiszervezet támogatja anyagilag a törekvéseiket és előadások esetén a bevétel is, a siker is közös.

Vereska elvtárs zárószavában többek között a következőket mondotta: „Evekkor előtt túlságosan agyonpolitizáltuk a DISZ-t, a pártiszervezetekhez hasonlóan alakítottuk vezetőit. Másféleképpen kell foglalkozni az ifjúság különböző rétegeivel. Jobban tanulmányozzuk a fiatalok érdeklődési körét, s annak megfelelően segítsük őket. Hallgassuk meg a fiatalok kritikai megjegyzéseit türelmesen, ne forró fejfel foglalkozzunk velük. Következő munkánkban a fő figyelmet a Központi Vezetőség ülésén elhangzottak felé kell fordítani az ifjúság nevelő munkájában is.”

Több, mint négy órahosszig tartott az ankét és az idő előrehaladtával számoosan nem jutottak szíjhoz. Farkas Szilveszter elvtárs, az Erdőigazgatóság párttitkára javasolta, hogy a DISZ több ízben tartson ilyen vita-fórumot, ahol a párttitkárok, igazgatók, a DISZ-titkárok mélyrehatóan megbeszéljék az ifjúság vezetésének, munkájának problémáit. Az ankét résztvevői egyhangúlag elhatározták, hogy a szegedi ifjúsági üdülő- és vízi-sporttelep építésében a társadalmi munkában valamilyen részt vesznek.

## Magyar államférfiak üdvözlő távirata a lengyel nemzeti ünnep alkalmából

Alekszander Zavadzki elvtárs, a Lengyel Népköztársaság államtanácsának elnöke,

Edward Ochab elvtárs, a Lengyel Egyesült Munkáspárt főbizottsági elnöke,

Jozef Cyrankiewicz elvtárs, a Lengyel Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke,

Edward Ochab elvtárs, a Lengyel Egyesült Munkáspárt főbizottsági elnöke,

VARSÓ

A Lengyel Népköztársaság nagy nemzeti ünnepe, Lengyelország felszabadulásának 12. évfordulójának alkalmából a magyar nép, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa, a Minisztertanács és a Magyar Dolgozók Pártjának Központi Vezetősége nevében forró üdvözlőnként és legjobb kívánásainkat küldjük a testvéri lengyel népnek, a Lengyel Népköztársaság államtanácsának és minisztertanácsának, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának és személy szerint Önöknek kedves elvtársak.

A magyar nép nagyra értékeli azokat a kimagasló eredményeket, amelyeket a lengyel nép — a Lengyel Egyesült Munkáspárt és a Lengyel Népköztársaság kormányának vezetésével a szocialista építés terén elért.

A magyar dolgozók ószinte törekvése, hogy a hagyományos magyar-lengyel barátság szellemében egyre sokoldalúbb együttműködést valósítsanak meg lengyel testvéreikkel az előttük álló új, nagy feladatok megoldása, a szocialista társadalom építésének meggyorsítása érdekében.

Szívből kívánjuk a felszabadulást ünneplő testvéri lengyel népnek, hogy a szocializmus útján haladó népek nagy családjában, vállelve valamennyi békeszerető néppel, továbbragyogó sikereket érjen el hazája felvirágztatásáért, a dolgozók jólétéért és az egyetemes békéért folytatott lankadatlan küzdelmében.

Dobi István, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke,

Gerő Ernő, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének első titkára

Hegedűs András, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke,

Gerő Ernő, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének első titkára

— Ma délelőtt fél 11 órakor lesz a Vegyipari Szakszervezet „Budapest” Táncegyüttese svájci műsorának bemutatója a Szabadság-moziban. Músorton régi magyar katonatáncok és csárdások, magyar népdalok, marosmenti táncok, ezenkívül Liszt és Berlioz művei, valamint XX. századi műdalok szerepelnek a színes és gazdag műsorban. Közreműködnek: Pálóczy Anna, Bíró Attila és sokan mások. Művészeti vezető: Molnár István. Zenei vezető: Vavrinecz Béla zeneszerző karmester, vezető-

primás: Kovács Árpád. Jegyek korlátolt számban a Szabadság Filmszínház pénztáránaál válthatók.

— Rollerverseny rendez ma délelőtt 10 órakor a Postás Művelődési Otthon a Nagykörút és a Kecskeméti utca által bezárt Vársárhelyi sugárúti szakaszon. A versenyen részt vehetnek 6-12 éves fiúk és lányok, akiknek van rollerük.

— A Boross József utca javítási munkái a befejezéshez közelednek. Az aszfalt járda már elkészült, s megkezdtek az úttest új burkolatának elkészítését is.

## Termelőszövetkezeti tagok a Központi Vezetőség határozatairól

A Ságvári-telepi Tánccsics Termelőszövetkezetben is — mint mindenütt az országban — taggyűlésen és népnevelő-értekezleten tárgyalták meg pártunk Központi Vezetőségének határozatait. A tsz tagjai örömmel üdvözölték azokat a nagy jelentőségű intézkedéseket, melyeket pártunk Központi Vezetősége tett ez alkalommal is a párt egységének megszilárdításáért, s a dolgozó emberek jólétének gyorsabb útmenben való emeléséért.

Tanács Antal elvtárs kérdéseinkre többek között elmondta: tagtársaival együtt, úgy érzi, hogy a Központi Vezetőség ülése nekik, szövetkezeti tagoknak is rendkívül sokat mondott, s adott.

— Gerő elvtárs beszédéből világosan megértettük — mondotta Tanács elvtárs —, hogy

pártunk továbbra is az egyik legfontosabb feladatának tekinti a mezőgazdaság szocialista átszervezését, s a már meglévő termelőszövetkezetek megerősítését.

Csúcs Mihály elvtárs, a szövetkezet elnöke arról beszélt, hogy a Központi Vezetőség mostani határozatainak alapján még gyorsabban, lendületesebben haladunk előre a XX. kongresszus mutatta úton, sokkal rövidebb idő alatt, gyorsabban tárhatjuk fel, javíthatjuk ki azokat a hibákat, melyek a XX. kongresszus fényében napvilágra kerültek nálunk. Mint Csúcs elvtárs elmondta, ő maga is és a szövetkezet egész tagsága

örömmel fogadta a Központi Vezetőségnek azt a döntését, hogy a pártunk legfelsőbb irányításával Gerő Ernő elvtársat bízta meg.

Gerő elvtárs eddig is azok közé a kipur-

bált vezető elvtársak közé tartozott, akik a pártmunka és a gazdasági élet terén legtöbbet tettek előrehaladásunkért.

Kósó István elvtárs, a termelőszövetkezet tagja elmondta, hogy saját maga és tagtársaik véleménye szerint pártunk Központi Vezetőségének mostani határozatai szilárd alapot nyújtanak ahhoz, hogy teljes mértékben helyreállítsuk és kiépítsük baráti kapcsolatainkat, jószomszédj viszonyunkat a Jugoszláv Népköztársasággal, s ez rendkívül jelentőségű mindkét állam életében.

A Tánccsics Termelőszövetkezet tagjai közül többen azt is elmondották, hogy pártunk Központi Vezetőségét és kormányunkat az előttük álló feladatok végrehajtásában

elsősorban azzal igyekeznek segíteni, hogy az állam iránti kötelezettségeiket késedelem nélkül, példásan teljesítsék.

Jelenleg két cséplőgép dolgozik a tsz székterületén. A cséplési munkák azonban még félig sincsenek befejezve. A tsz tagjai az első elcséplést árpatermés után az első búzát is államunknak adták. Eddig már csak kenyérgabonából mintegy 250 mázst szállítottak be, s ezzel gabonabeadási kötelezettségeiket máris teljesítették. A termelőszövetkezetnek a rossz időjárás ellenére is kifogástalanul szép gabonatermése van. Kósó elvtárs mondta el, hogy búzájuk 15 mázssal holdankénti átlaglag fizet, s a minősége is kitűnő. Az új búza hektoliterenkénti fajsúlya 82 kilogramm, s a jelenlegi víztartalma még a 14 százalékot is alig éri el. Most csépelik a cukorborsót is, a borsó termését is a géptől egyenesen az átadóhelyre szállítják, egyedül csak borsóért mintegy 150 ezer forintot bevételre számít a szövetkezet.

## Új kenyérgyár — új technika

TESSEK ELKÉPZELNI egy csecsebécés dobozt, aminek szép a külseje, aranyos a belseje — és rozsdás szögek, ócskaságok vannak benne. Erre az elképzelésre azért van szükség, hogy mindjárt szét is romboljuk — s vele együtt azt a köztudatba került véleményt is, miszerint ilyen „doboz” lesz az

új kenyérgyár, miszerint palotát építenek ócska, korszerűtlen sütőipar gépeknek, hogy befogják vele a közönség szemét. És hát akkor nem is javul Szegeden a kenyérellátás, — se több, se jobb nem lesz városunkban a kenyér.

Akik ezt elhíresztelték, nézzenek szembe a valósággal, azzal a listával, amelyen az új kenyérgyárhoz rendelt új gépek felsorolása áll!

Eszertint húsféle teljesen új gépfajta kerül az üzembe, s ebből 14 olyan, amilyent Szegeden még nem is láttak a pékek. Ráadásul ez a húsféle gép, nem húz darabot jelent, mert egyik-másikból több is dolgozik majd az új kenyérgyárban. Hogy csak néhányat említsünk: lesz új keverő- és sóoldatmérő tartály, térsztaosztó- és formázógép, sóoldó berendezés és morzsadaráló, zsákporoló és komplett burgonyafeldolgozó, — és teljesen új szítáló berendezés.

Az eddig is ismert sütőipari gépek sem fognak hiányozni. Megrendelték a kelesztő kocsikat, a dagasztógépet, a zsemleformázó és kiflisodró gépet — és mindent, ami egy korszerű üzemben kell.

A KENYÉRSÜTÉS pedig három kétsütőteres gözke-mencében történik majd. Nos, a gőzkemence — ez nem új gondolat, a technika már kimondta felette az ítéletet. Nem azért, mintha nem sütné rendesen, hanem azért, mert az egészen új típusú, korszerű kemencék kezdik kiszorítani. És aki szaklapokat olvas, tudja, hogy a villanykemencék sem örvendek nagyon nagy jövőnek, mert az infravörös sugárzásal történő sütés az egész kis kizorítja idővel. De ez olyan okoskodás, mintha azt mondanánk: ne építsünk villanyerőműveket, és egyéb energiaforrásokat, mert egyszerű csak virrad az atomkorszak és ezeket műzeális emlékké kell nyilvánítani.

És van a dolognak egy másik oldala is, mint az egyik sütőipari szaklap írja: „Mint ismeretes, ez ideig és még jelenleg is csupán a magyar- és gőzkemence-típusok szolgálták a termelést. Jóllehet, technikailag már túlhaladott típusok, hazai viszonylatban mégis érdemes, sőt szükség-szerű korszerűsítésükkel foglalkozni. Jó ideig még alkalmazni kell azokat, viszonylagos alacsony építési, előállítás költségek miatt”.

A „mesebeli futószalagról” hiába ábrándoznánk tehát — figyelembe kell venni a cél-szerűségét is, a költségeket is. Mindenesetre a szegedi új kenyérgyár a legmodernebb sütőüzemek közé fog tartoz-

ni és lényegesen hozzájárul majd városunk kenyérellátásának megjavításához.

A SÜTŐIPARBAN országosan is elmaradt technikát örököltünk, de ebből a technikai elmaradottságból nagyot lépünk előre a szegedi kenyérgyár felépítésével. A Nemestakács utcai sütődét azért kellett leállítani, mert ott valóságos életveszélyes volt a munka, legtöbb sütőüzemet pedig azért kell folytonosan korszerűsíteni, — az épülő új mellett —, mert különben nem tudnánk biztosítani a növekvő szükségletek kielégítését.

Az új kenyérgyárban három műszakban folyik majd a termelés — naponta 1.2 vágon jó minőségű kenyér kerül ki a kemencékből. A sütőipar dolgozóinak is kényelmesebb lesz a helyzetük, nem lesznek örökös éjszakai munkára kényszerítve, élvezhetik a napfényt is és lényegesen könnyebb lesz a munkájuk.

Már emelkednek az új üzem falai — az Építőipari Vállalat munkásai szívesen tekintik az építkezést. De van egy bökkenője is a dolognak. Mit fognak csinálni akkor, ha felhúzzák a falakat? Az előregyártott vasbeton födém-elemek még nincsenek sehol. Földregés és árvíz pusztított az országban, oda összpontosul most az építőmunka — de őszig tető alá kellene kerülnie a szegedi kenyérgyárnak is, mert különben megáll az építkezés, — télen nem tudják elvégezni a belső szerelő-munkát és az új kenyérgyár nem lesz kész idejében. Ha nem érkeznék meg hamarosan a vasbeton-elemek, az Építőipari Vállalat levonul az épületről, (nem olyan kis költségű ám egy ilyen apparátus le- és fölvonulása!) és jövő nyáron még nem eszünk az új gyár által, új búzából süttőt új kenyért.

Most van erre pénz, muszáj kaerő — és itt a jó idő is, a legalkalmasabb idő — tető alá kellene hozni ezt az üzemet még a tél előtt! Az Építőipari Minisztérium nagyobb segítségére lenne itt szükség, mert több és jobb kenyér kell itt Szegeden.

ÚJ KENYÉRGYÁR lesz tehát, új technikával — és bízunk abban, hogy a nehézségek ellenére — határidőre. A kenyérprobléma ezzel sem fog véglegesen megoldódni, mert nem olyan nagy kapacitású lesz az új üzem, de megszabadulunk a szombatvasárnapi bosszúságoktól, a zsúfolt termelésből eddig adódott kenyérhibáktól és könnyebb lesz sütőipari munkásoknak is és fogyasztóknak is.